

I Setkání I

Jé, ty jsi hezká. Jak sis mohla vybrat našeho Jíru?“ prohodí Martin Dejdar alias válečný veterán Maděra, když v seriálu vítá drobnou Slovenku. A přesně to mě napadne, když vejde Lucia do dveří. A hned se rozpovídá o Zdivočelé zemi: „Byla jsem nadšená. Natáčení bylo prosycené atmosférou sedmdesátých let. Cítila jsem se, jako bych prošla časem a skočila do skutečného světa.“ V reálu ovšem prožívala těžké chvíle. „Zrovna se se mnou rozcházel přítel a moje kolegyně, Hanka Vagnerová, měla stejné období. Spojilo nás to. V šatně jsme probřečly spoustu hodin. Vyrazila jsem vlastně do Čech, abych si při práci oddychla a přišla na jiné myšlenky. Bylo to jako terapie. A všechno dobře dopadlo. Obě jsme se nakonec daly s partnery zase dohromady.“

Filmování Lucii lákalo od dětství. „Jakmile jsem viděla kameru, hned jsem se šklebila,“ směje se. Konzervatoř ji ale od hraní na chvíli odradila. „Když ji člověk začne studovat, je strašně mladý. Ještě nic neprožil, a už to má hrát. Nějaký čas jsem se pak herectví vyhýbala. Vystupovala jsem s kapelou, ve zpěvu jsem se cítila jistější. Moje energie vyšla na povrch.“ I dnes jí sedí kamera víc než divadlo. „Neumím deklamovat a teatrálně hrát,“ přiznává. „Připadá mi, že se stydím sama před sebou.“ Komika ji však baví. Třeba v představení Minus dva, kde účinkuje s Bolkem Polívkou a Milanem Lasicou. Filmy jí vyhovují ještě z jednoho důvodu: „Líbí se mi, že někam odjedete na měsíc a žijete jiný život. Je to vzrušující. Přijdou noví lidé, prožijete nový příběh. Natáčení je navíc časově ohraničené, takže se nezačnete nudit. Já se totiž nudím hrozně nerada.“

I proto hodně cestuje. V novém tisíciletí strávila skoro čtyři roky v Americe. Sama.

Nerada se nudím

Zazářila po boku Karla Rodena v Hlídači č. 47. Dnes hraje v seriálu Zdivočelá země.

| Gabriela Kudelová

Lucia Siposová

» RÁDA TANČÍ argentinské tango. A zpívá s kapelou.

» VE ZDIVOČELÉ ZEMI hraje ženu mladého Maděry (Filip Tomsa, uprostřed)

Vizitka

- Narodila se 21. května 1980 v Bratislavě
- Otec je houslista, děda byl cembalista
- Vystudovala bratislavskou konzervatoř
- Film a TV (výběr): Na vlastní nebezpečí, seriál Panelák, Hlídač č. 47, Vetřelci a lovci: Zrozen bez porodu. Hrála v zahraničním dramatu 360, kde účinkovali i Jude Law či Anthony Hopkins.
- Tančí argentinské tango, miluje Argentinu

Azamilovala si New York. „Vyrostla jsem tam, byla to moje škola života. Posílila jsem v sobě svobodnou cikánskou náuru, kterou mám po tátovi.“ Do států vyrazila za dobrodružstvím. „Užívala jsem si bohémský život, peněz jsem moc neměla. Kolikrát to vyšlo úplně nakrap. Přijela jsem s devíti sty dolary, ty rychle zmizely. Měla jsem problémy s bydlením, dlouho jsem žila na hraně. Situace se změnila k lepšímu až po půl roce. Ale mě to bavilo! Vyžívala jsem se v tom, že jsem ‚pankáč‘ a pomalu nemám co jíst.“ Dělal číšníci, chodila na herecké kurzy i konkurzy. Hlavně proto, aby se cítila jistější v jazyce. „Paradoxně jsem se potom dostala do bodu, že komunikace v angličtině mi připadá přirozenější než například v češtině.“

V Americe se jí líbilo, nikdy tam však nechtěla zůstat natrvalo. Posledního půl roku se hodně stěhovala, podvědomě už nic stálého nehledala. Začala psát knihu Hello. My Name is Anča Pagáčová. „Vzpomínala jsem na věci, které se udály, a tím jsem si v sobě celou etapu uzavřela. Uložila jsem ji do knížky.“ Ve stejný čas si Lucii vybral režisér Filip Renč do thrilleru Na vlastní nebezpečí. „Vlastně mi změnil život,“ zamyslí se. „Byl to první moment, kdy jsem si řekla, že se vrátím domů.“ Za půl roku

ji Renč obsadil znovu, tentokrát do Hlídače č. 47, kde se proměnila v ženu Karla Rodena. „Šlo o intimní natáčení, byli jsme jako rodina. A hráli jsme v dobových kostýmech, což miluju. Jako bych se vrátila v čase. Dobovky mám ráda.“

Čím dál víc se zabývá i „za“ kamerou. „Jsem všestranná, baví mě dělat různé věci. Nedokážu zůstat dlouho na jednom místě. Připadá mi, že se pak nevyvíjím.“ S režisérem Jurajem Krásnohorským připravila komedii Tygre v meste, kde se objevil i český herec Karel Dobrý. Slovenská kina ji už uvedla. „Teď se pokoušíme dostat film do Čech,“ prozrazuje Lucia, jež je spoluscenáristkou a koproducentkou. Práce se jí zalíbila natolik, že si s kamarádkou založily produkční společnost.

Nedokážu zůstat dlouho na jednom místě. Připadá mi, že se pak nevyvíjím.

„Trošku mě deptá představa, že bych měla pořád jen čekat na telefon, jestli mě někdo obsadí. Takhle žít nedokážu. Rozhodla jsem se, že budu herectví brát tak, že jsem tu a ráda si zahraju, ale nevsadím na něj všechno. Půjdu cestou vlastní tvorby.“ Vydupat ze země celý film jí vyhovuje. „Není to jen o mně. Spoustě lidí můžu pomoci ke krásné práci. To mě fascinuje.“

Dlouho na „jednom místě“ vydrží snad jen ve vztazích. S přítelem je už tři a půl roku. „Mám štěstí, že mám partnera, který je ještě rychlejší a kreativnější než já,“ směje se. „Nedávno jsme se sestěhovali. Je to poprvé, co žiju s mužem v jedné domácnosti. Najednou je mezi námi úplně nová energie. I když není doma, mám pocit, že je se mnou. A je to pěkné.“ ■

PODĚLÍ ČT1
20:00 Zdivočelá země

Na minutku s...

Ladislavem Potměšilem

» V televizním seriálu Cesty domů hrajete doktora Petra Kosíka, který bojuje se znepráteným klanem Bernátů. Jakou vlastnost byste si ze své role nikdy nevezl?

Nepřátelství bylo velké, ale čas a život tak, jak to vidí scenárista, vše zklidnilo a uhladilo do podoby vzájemného špičkování a hádek. Úspěšnější v nich je ovšem Rudolf Bernát. Petr Kosík je veskrze hodný člověk, který si prožil zlé, ale v poslední době i krásné časy. Když je člověku hezky, neměl by si to svojí žárlivostí a ješitností kazit. A to nechci ani já. Ale samozřejmě že mě role ovlivňuje. Dokud ji hraji, je stále se mnou, nosím ji v hlavě, přemýšlím o ní, učím se jí. Jak skončí, opustí mě. To je stejné v televizních filmech, seriálech i v divadle.

» Dokážete řešit rodinné problémy s rozvahou, ať ve zmiňovaném televizním seriálu, nebo doma?

Malé potíže mě obvykle rozlítí a stává se ze mě směšný vztekly člověk. Velké ale, myslím, umím řešit s nadhledem, čemuž se moje rodina vždycky diví.

» Zbývá vám ještě čas na divadlo?

V současné době točím pouze seriál. Práci v divadle jsem musel ze zdravotních důvodů přerušit. Věřím ale, že se mi ještě podaří na prkna, která prý znamenají svět, vrátit.

» Proč si myslíte, že jsou právě Cesty domů tak divácky úspěšné?

Podle mě je to proto, že lidé rádi prožívají osudy jiných. V divadle, filmu, nad knížkou... A s televizním seriálem je to podobné. ■

PO a ST
20:00 Prima family
Cesty domů